

Слъдъ дъждъ, гръмъ отъ ясно небе
Нà на тебе... Нà на тебе!

Убитата птичка

Една чевръста птичка пъстра — малка весела пъвица, дошла въ село отъ близката горица — кацна на върхчеса на китна слива, до пътя близо. Трепна съ крилцата си щастлива, изви гласче и пъсничка запѣ тя чудна, звънлива, ранобудна.

А слънцето лжчисто изгрѣваше засмѣно, чисто. И всички цветенца въ полята и горите къмъ него си обърнаха очитѣ. Навредъ по младата тръба блѣснаха алмази разноцвѣтни отъ роса...

И птичката извиши си гласа. И зазвѣнтѣ надъ малкото селце тазъ чиста пъсень, пѣта отъ сърце.